

Poštni Glasnik

Glasilo Obl. organizacije pošt., telegr. in telef. uslužbencev v Ljubljani.

Letnik IX.

V Ljubljani, dne 21. aprila 1929.

12. številka.

Anka:

Zena v javni službi.

Vsak v javnosti storjen krivičen očitek zasluži odgovora, pa tako tudi očitek, da smo pošne uradnice, med nami pa še zlasti poročene, balast v službi. Vendar ne bi bila prijela za pero, ako bi mi šlo samo za ljudi, ki so ta očitek izrekli. Zanje je najprimernejši odgovor samozavesten molk. Dokaz: v času, ko je stanovska solidarnost najnujnejša in najmanjša zahteva, so isti ljudje postavili geslo: »Chargen, z'sammhalten!« Le ker je zaradi težkih razmer, v katerih živimo, bil morda tudi kdo drugi proti svojemu prepričanju pripravljen pustiti, da se nam zgodi krivica, zato naj se vsaj enkrat piše v našem glasilu o tem in kar je s tem v zvezi.

V začetku se mi zdi potrebno, dotekniti se na kratko vzrokov, zakaj se žene pojavljajo in vztrajajo v vedno več poklicih. Začelo se je v industriji. Stroj ne potrebuje vselej večje telesne sile moža, ampak dela lahko z njim tudi ženska. Ponekod je celo spretnejša kakor moški. Najbolj pa je vplivalo dejstvo, da so bile ženske — in so večinoma še danes — pripravljene delati za manjšo plačo kakor moški. Tak je bil začetek. Danes pa je gospodarski red že tako izpremenjen, da sili ženo v poklicno delo gospodarska nujnost. To nam bolje ko razlaganje pojasni dva zгледа. Prvi, da iščemo službe zato, ker so starši kljub vsej ljubezni do otrok prisiljeni gledati na to, da pridejo otroci čimprej do svojega kruha. Pri nas je to posebno očitno, če pogledamo, iz katerih slojev izhaja večina izmed nas. Drugi zglede nam je tudi znan: to je razvoj zakona pri intelektualcih. Tu vidimo, da je le še tenka plast takih, ki jim njih dohodki omogočajo oskrbeti družino z vsem, čeprav odlagajo zakon na zrelejša leta. Očitno postane to izlasti, ko doraščajo otroci. Čim dalje bolj postaja ženin prispevek prav tako pogoj za družinsko gospodarstvo, kakor možev zaslužek. Da skušamo to zaradi predsodkov, izvirajočih iz tkzv. malomeščanske ideologije, prikrivati, ni dokaz, da bi ne bilo tako. — Poleg tega pa dokazujeta ta dva zglede, da vsaj v bistvu ni razlike med poročenimi in neporočenimi.

Ženo sili v poklicno delo torej gospodarska nujnost. To je sila, ki se ne da zaustaviti s kakimi gesli. Treba se je torej sprijazniti s tem, da ženi ni mogoče odreči pravice do poklicnega dela, pa zato iskati druge poti, da se preprečijo škodljive posledice ženske konkurence. Iz konkurentinje napraviti **tovarišico v boju**, to se mi zdi najuspešnejše in najvažnejše. Za to so dani namreč tako materialni kakor idealni temelji. Materialni, ker imamo v glavnem enake gnotne interese kakor n. pr. glede prejemkov, službe itd., idejni pa, ker omogoča in pospešuje gospodarska samoosvojitev ženi tudi večjo duševno samostojnost, čeprav se ta izraža danes večji del le v postranskih stvareh, (n. pr. v modi). Ni torej ovire, da ne bi imeli v gospodarskih in socialnih vprašanjih, ki se nas tičejo, enakih nazorov.

Čeprav ne posebno velika, vendarle pa je razlika v tem, da imamo uradnice v splošnem manj interesa za naše stanovske in strokovne zadeve, pa obenem tudi manj zavedne

stanovske solidarnosti, kakor naši moški kolegi. Kako to razliko odpraviti? V zvezi s tem vprašanjem bi rada tukaj podala predlog, ki ima sicer druge temelje. Ob debatah, ki so se vodile pred nedavnim v časopisju o uradniškem vprašanju, se je med drugim pokazalo, kake razlike so med drž. uradniki v naši državi in kako malo ugleda imamo še. To je razumljivo, dokler smatra neki del uradništva, da je glavno - prejemati plačo, delo pa neko s tem združeno zlo, a neki del nasprotno, da je državna služba skorajda zgolj milost, dana nekim ljudem, ki drugače ne znajo živeti. Znati bomo torej morali, kako dobiti in ohraniti, kar nam gre, in kako bomo zmožni tudi mi dati nekaj za to, kar zahtevamo, če imamo vselej v mislih, da naše pravične zahteve nikoli ne morejo biti v navzkrižju z resničnimi narodnimi in državnimi interesi. Sami se moramo dvigniti. Iz enakih razlogov se mi zdi, je slovenska učiteljska organizacija začela že pred dvema letoma močno akcijo za samoizobrazbo med učitelji. V ta namen je organizirala posebne samoizobraževalne krožke, v katerih razpravljajo o gospodarskih, državnih in socialnih vprašanjih, pa seveda tudi o pedagoških. Samoizobrazba pa je potrebna nam poštarjem prav tako kakor drugim stanovom, zato mislim, da bi morali organizirati nekaj sličnega tudi mi. Seveda tako, kakor je za našo stroko prikladno in potrebno. S tako akcijo bi se dalo sporedno rešiti tudi v začetku tega odstavka postavljeno vprašanje in se mi z njim ni treba še posebej baviti.

To na splošno. Je sicer še nekaj vprašanj in nejasnosti, pa v večini ni da bi morali v našem glasilu razpravljati o njih, razen o konkretnih pritožbah. Na nekaj očitkov bi pa h koncu še rada odgovorila. Zlasti na poročene — a ker nobena ne vstopi v službo odločena živeti vse življenje v celibatu, smo končno vse prizadete — lete očitki, da izrabljajo službo. Od začetka, ker da porabijo mnogo časa na dopustih radi materinstva, potem pa, da gledajo le na to, da dobe čimprej pokojnino. Na prvi očitek bi se dalo skoraj izčrpno odgovoriti z enim samim vprašanjem: **ali je materinstvo služba državi in družbi ali ne?** Ako bi bil ta očitek upravičen, potem bi bila tudi logika v zahtevi, da bi morali n. pr. učitelji med počitnicami, ko v šoli ne morejo, delati v uradih ali kjerkoli. Drugi očitek je čisto drugačne vrste, da bi se dal pojav, ki ga obsoja, tudi razlagati. Če so n. pr. nastavljali, odstavljali in upokojevali uradnike, kakor se je zdelo strankarskim voditeljem koristno za stranko, in če je kratkotrajno ministrowanje dajalo pravico do ministrske penzije, ni čudno, če se je razpasla tudi taka špekulacija na pokojnino. Zaradi tega pa še ni upravičena in jo moramo vsekakor odkloniti kot nemoralno in smo za to, da se prepreči. (Kar se je med tem tudi že zgodilo). Mnenje, da so poročene uradnice nekake zajedavke, je tudi zelo razširjeno, a kakor je bilo že razloženo od začetka, večinoma po krivici. Seveda pa ni to splošno merilo in so lahko individualni primeri, kjer je ta očitek pravičen.

Sodim pa, da so taki primeri vsaj v naši stroki silno redki ali jih pa sploh ni. Mislim, da se strinjajo iz menoj vse tovarišice, če izjavim, da nam ne gre za privilegije, pač pa za to, da bomo enakopravne pri delu in plačilu, istočasno pa tudi enako odločne in solidarne tovarišice v vseh naših stanovskih akcijah.

Zakaj pada brzojavni promet.

Tudi uradna statistika za leto 1927 potrjuje, da brzojavni promet v tuzemstvu po vojni stalno pada, v inozemskem prometu pa se komaj drži na izvestni višini. O tem se je pisalo tudi v časopisju, ni se pa veliko govorilo o vzrokih nazadovanja. Ustvarilo se je mnenje, da telefon izpodriva brzojav. Gotovo je, da telefon konkurira brzojavu. Pravimo pa tudi, da je konkurenca zdrava in da mora biti. Konkurenca se vrši na različne načine. V našem primeru pride v poštev cena, točnost in hitrost. — Trebalo bi ugotoviti, ali telefon res v vseh točkah konkurira brzojavu, in kar je še bolj važno, ali je brzojav uporabil vsa sredstva, da vzdrži konkurenco. Mislim, da vsemu ni vzrok telefon. Kajti telefon pri nas še ni tako vpejlan niti tehnično v izgradbi potrebnih linij in ne praktično v uporabljanju od prebivalstva, kakor je to morda na Angleškem, kjer ima skoraj vsak posestnik svoj telefon. Pri nas je še zvezano vedno s precejšnjo zamudo časa, da dobimo telefonsko zvezo, neglede na to, ako pozovemo stranko s pozivnico.

Brzojav nazaduje zato, ker ne izrablja vseh sredstev, s katerimi naj konkurira telefonu. Mnenje je celo, da konkurira brzojavu dobro urejeni pisemski promet. Skoraj neverjetno, nekaj bo pa le res. Pri urejenih poštnih zvezah pošiljatelj skoraj točno in s sigurnostjo ve, kdaj bo njegova pošiljka dostavljena. Tega prepričanja pošiljatelj brzojavke nima. Tudi se mu ob sprejemu ne more niti približno točno povedati, kdaj bo brzojavka izročena naslovníku. To pa radi tega, ker ne vemo, kdaj se bo odzvala centrala ali urad, kateremu je brzojavka namenjena. Splošno se tudi ne ve, kako vrše uradi dostavo, kdaj ima naslovni urad dostavljalca na razpolago. Zato se mi zdi upravičeno mnenje, da pada brzojav precej tudi zaradi nesigurnosti, netočnosti v odpravi in dostavi. Ako se pošiljatelju brzojavke iz Maribora ne more s sigurnostjo zatrditi, da bo njegova brzojavka, ki ima točen naslov za Ljubljano, najpozneje v treh urah izročena naslovníku, potem je brzojav v današnjih zahtevah na promet izgubil svoj pomen. Razume se, da velja to za urejene prometne in vremenske prilike.

Misli se, da bi se tudi pri brzojavu lahko danes točneje odmeril čas za poslovanje, kakor je po sedanjih predpisih, ki so skoraj isti, ko pred 20 leti, ki niso razmere časa stavile takih zahtev na brzojav in ko še telefon ni bil tako nevaren konkurent. Doseglo in določilo bi se lahko, da nobena brzojavka ne sme ležati po sprejemu več ko pol ure v uradu in pri tranzitnih uradih največ eno uro. Glede dostave pa naj bi se določilo, da se brzojavke, ki pridejo na deželi na po-

što do 12. ure, dostavijo vsaj do 14. ure, odnosno one, ki pridejo do 18. ure, da se dostavijo še isti dan, ako je naslovnik v ožjem dostavnem okrožju pošte. V mestih pa naj bi bilo toliko dostavljalcev ali primerno število kolesarjev, da bi se vršila dostava vsaj vsakih 90 minut iz urada.

Tako bi se tudi lahko približno izračunalo, kdaj bo brzojavka v normalnih vremenskih in prometnih prilikah najpozneje dostavljena. Kako občinstvo vsako izboljšanje takoj izrabi, dokazuje samo dostava ekspresnih pošilk v Ljubljani. Odkar jih dostavljajo zopet brzojavni dostavljalci, se je število skoraj podvojilo. Ako bi tudi pri brzojavkah imelo sigurnost, da bodo v določenem času sigurno dostavljene, se bo brez dvoma promet dvignil. Ako ima pisemska pošta določen čas za izpraznjevanje nabiralnikov in telefon za dostavo pozivnic, mislim, da tudi brzojav prenese bolj omejeno časovno razdobje, kakor je sedanje: takoj, ko ... itd.

Gotovo je, da bi omejen čas stavljal še večje zahteve na izvršujoče osebe, tako na manipulativno kakor na kontrolno. Mislim pa, da bi se to vse doseglo s sedanjim stanjem osebja in tudi s sedanjimi krediti. Neobhodno potrebno je, da se zasedejo vse glavne pošte in centrale le z dobrimi močmi, oziroma, da ima vsaka moč, preden prevzame glavno progo, priliko temeljito se izvežbati, kar se pa ne more v 3 dneh, pa tudi ne v desetih. — Dostavljalci naj bodo osebe, ki vedo kaj je brzojav, katerim ni »vse eno«. Po možnosti naj se jim dajo kolesa, ako se ne more sistemizirati dovoljno število dostavljalcev.

Kako pa je v resnici izgledal brzojav v seziji, se je pa že pisalo.

Prometne ustanove in ml.

Pred kratkim je uveljavljen novi zakon o dosegu pravice na osebno pokojnino državnih uslužbencev. S tem zakonom se nam je položaj znatno izboljšal. Pravico do pokojnine dosežemo z 10. leti efektivne službe in ne več s petnajstimi, kakor je bilo to do sedaj v veljavi.

Službena doba za dosego polne pokojnine znaša 35 let izvzemši osebe prometne ustanove, ki doseže po členu 125 zakona o prometnem osebju to pravico že po 30, oziroma po členu 120 istega zakona že po 25. letih.

Marsikdo premišljuje, zakaj neki je med poštarji in prometnimi uslužbenci ta 5 oziroma 10-letna razlika službene dobe. Znano je, da imajo prometniki jako težko, nevarno in odgovorno službo. Toda tudi v poštni službi imamo prometnike, ki se dajo vzporediti s prometniki ostalih ustanov.

Ozrmo se nekoliko na naše uslužbence na kolodvorskih poštah. Ti imajo pri vsakem poštnem vlaku, bodisi podnevi ali ponoči, ista opravila kakor železniški uslužbenci. Z njimi vred so izpostavljeni največjim nevarnostim. Pozabiti tudi ne smemo naših selških pismonoš, ki morajo dnevno in ob vsakem vremenu dostavljati pošto po ure in ure daleč in ki ne vrše samo predpisanih 8 ur službe, temveč celo po 12 in več.

V prvi vrsti pa se moramo ozirati na naše ambulančne uslužbence. Brezdvornno spadajo ti uslužbenci tudi v prometne vrste, toda kljub temu mora tak uslužbenec služiti 10 let dlje, nego n. pr. železniški prometnik. Koliko je med nami takšnih, ki že 10, 15 in še več let nepretrgoma vrše to naporno ambulančno službo. Vprašajmo se, zakaj mora tak naš trpin, ki je polnih 25 let opravljal nepretrgoma prometno službo, služiti še nadaljnjih 10 let?

Jasno je, da bi potemtakem morala naša stroka spadati med promet, zato bi tudi ne smelo biti razlike v pokojninski dobi, kajti

eni ko drugi smo prometni uradniki in eni ko drugi vršimo naporene službe. Še celo ob nedeljah in največjih praznikih nimamo svojega počitka. Če že ne vsem, bi se morala upoštevati ta doba vsaj tistim uslužbencem in za tisti čas, ki so faktično vršili prometno službo.

Toplo bi bilo torej pozdraviti, ako bi se združili obe ti stroki in uživali obe iste grenkosti in iste udobnosti.

Paketna tarifa po razdaljah.

Že večkrat se je poudarjalo v časopisju in v javnosti, da so paketne pristojbine previsoke. O tem se je razpravljalo tudi na seji ljubljanske trgovske zbornice in se je predlagalo, da naj se skuša doseči tarifa po razdaljah.

Gotovo je, da bi se z znižanjem pristojbin pomagalo trgovini, vprašanje pa je, ali bi imela poštna uprava od uvedbe paketskih pristojbin po razdaljah tudi večji dohodek, kakor ga ima sedaj. Po mojem mnenju je to dvomljivo. Pristojbine za razdalje do 50 kilometrov so previsoke. Resnica pa je tudi, da je na te razdalje prevzel že ves trgovski promet avtomobil, ali pa se bo to zgodilo v najkrajšem času. Temu tudi ni mogoče konkurirati. Za večje razdalje pa je treba pomisliti, da paketski promet ne spada pod poštni regal. Že zdaj obratujejo privatna podjetja, ki se pečajo s prevozom paketov. Zaenkrat še ne v tako močni obliki, ker morajo oddajati pakete za kraje, kjer nimajo svojih podružnic za dostavo, vseeno na pošto. Dobiček imajo samo v krajih, kjer vrše same dostavo. Ako bi se pa uvedla paketna pristojbina po razdaljah, bi gotovo to drugače organizirale. Na primer: Hrvatska bi bila za Ljubljano v II. pasu. Zato bi podjetja speljala vse pakete za Hrvatsko po železnici v Zagreb in jih tam oddala na pošto za kraje na deželi, ker bi plačala pristojbino za I. pas, dočim bi morala v Ljubljani, za II. pas. Istotako bi prepeljala pakete za Srbijo v Beograd in tam oddala na pošto. Zato mislim, da uvedba po razdaljah ne bi donášala upravi večjega dobička, ampak lahko obratno.

Ako bi bil paketni promet izključno v državnih rokah, kakor je telefon, na katerega se nekateri sklicujejo in predlagajo tudi iste razdalje, bi bila stvar zelo enostavna.

Zato je mogoče samo, da se paketske pristojbine v splošnem znižajo ali pa, da se znižajo za pakete, ki se posredujejo med glavnimi mesti (v Ljubljani predani za Zagreb, Beograd in obratno.) S takimi direktnimi paketi uprava nima pri prevozu takih stroškov in bi bilo znižanje možno in rentabilno.

Kaj morajo vedeti novo postavljeni pogodbeni poštarji.

Od ministrstva prihajajo dnevno postavitev pogodbenih poštarjev na mesta dezeriziranih pošt. Z 21. aprilom t. l. bo direkcija že zasedla okoli 20 takih pogodbenih pošt.

Vsak novo postavljeni pogodbeni poštar prejme poleg rešenja ministra tudi dekret direkcije, v katerem bo označena pošta, ki mu je podeljena, letni prejemki in dan, kdaj mora prevzeti vodstvo podeljene mu pošte. Prodaja pošte in inventarja se bo izvršila ali v navzočnosti direkcijskega zastopnika, ali pa bo izvršil predajo doseđanji predstojnik pošte, kakor bo pač pošta obveščena. Predstojnik, ki bo predal pošto, mora novega pogodbenega poštarja zapriseči in skleniti kot zastopnik pt. direkcije z njim službeno pogodbo. Predajne listine službeni po-

godbi in zapisnik o prisegi predloži predstojnik s poročilom direkciji.

Predstojnik pošte, ki ostane še nadalje na sedanjem službenem mestu, naj novo postavljenega pogodbenega poštarja pouči ter mu gre z nasveti in pojasnili glede lokalnih razmer na roko, da mu s tem omogoči takoj redno poslovanje.

Ker postane pošta z dnem, ko prevzame vodstvo pogodbeni poštar, pogodbenega državna pošta, mora novo postavljeni pogodbeni poštar prevzeti dolžnosti poštne uprave glede plačevanja najemnine v istem iznosu za poštni lokal, dokler ne poteče sklenjeni odpovedni rok med poštno upravo in lastnikom hiše, kjer je pošta sedaj nastanjena.

Le pri nekaterih pogodbenih poštah, in sicer tam, kjer je najemnina visoka, bo direkcija pogodbenemu poštarju odtegovala znesek za najemnino za poštni lokal od mesečnih prejemkov, in to 10 % njegovih rednih prejemkov. Razume pa se, da se mora pogodbeni poštar takoj, ko nastopi službo, zanimati ter se z lastnikom hiše domeniti glede najemnine, še preden poteče s poštno upravo dogovorjeni odpovedni rok. Vsa pojasnila glede odpovedi lokala in plačevanja najemnine bodo navedena v direkcijskem odloku, ki ga prejmejo novi pogodbeni poštarji. Vsekakor svetujemo pogodbenim poštarjem, da se po možnosti glede najemnine sporazumejo z lastnikom hiše eventualno s posredovanjem krajevne oblasti (županstva), da ne bo nepotrebnih premestitev telegrafa oziroma telefona, kar je zvezano z velikimi stroški za poštno upravo. Le v izrednih primerih, ako bi se pošta morala preseliti v nov lokal, se mora pogodbeni poštar ravnati po členu 17 pravilnika o pogodbenih državnih poštah ter glede preselitve pošte, ki ima telegraf ali telefon, vsaj en mesec prej priobčiti pt. direkciji.

Poštni vežbenec oziroma pog. poštarji, ki so postavljeni za pog. poštarje pri pošti s telegrafom ali telefonom, pa nimajo predpisane izpita iz brzojavne oziroma telefonske službe, morajo sprejeti na svoje stroške izprašano moč, dokler ne napravijo izpita iz te stroke. Ime najete izprašane moči in dan njenega nastopa službe mora pošta takoj prijaviti direkciji. Če pog. poštar ne ve za tako izprašano moč, ki bi ga naučila brzojava ali telefona (oziroma obojega), naj zaprosi direkcijo (eventualno brzojavno), pa bo poslala na stroške pog. poštarja izprašano moč. Zato svetujemo vsem vežbencem, ki vežbajo samo pri pošti, oziroma ki nimajo izpita iz vseh treh strok (iz pošte, brzojava in telefona), da začno takoj vežbati še brzojav in telefon, da bodo čim prej napravili še dopolnilni izpit.

Končno opozarjamo tiste vežbence, ki že dlje časa niso vežbali, to so tisti, ki niso šli po napravljenem izpitu nič več na pošto, da prouče tiskane direkcijske okrožnice in Vesnike, da bodo zopet v tekočem. Tudi, ne bo škodilo, če gredo sem pa tja še malo pogledat na pošto in povprašat, zlasti ob zaključku mesečnega računa. Novo zasedene pogodbene pošte bodo namreč direkcijski inspektorji kmalu pregledali ter preizkušali novo postavljene poštarje, kako so podkovani v poštni, brzojavni in telefonski službi. Kogar bodo našli, da ni sposoben za samostojno vodstvo urada, ali da nima reda, ga bodo suspendirali.

Poštni dom bo naša trdnjava, zato podpiši takoj delež!

Sató:

Refleksi.

Pošta je vsakomur dobrodošel gost: veselim se ji odpirajo vsak čas slednja vrata, dasi marsikaj in marsikoga tudi razočara.

★

Odhajaš z doma: edina vez, nadomestilo in tolažba za teboj ostane tvojim dragim — pošta. Obratno tudi tebi, če nisi hinavec...

Kot rdeča nit prepleta pošta vsa pota tvojega življenja. Ta nit se pretrga šele, ko se pretrga nit tvojega življenja...

★

Električne iskre in njih valovi prešinjajo in vladajo ves svet. Zajete v telegraf, telefon, radio prenašajo tudi iskre tvoje duše, misli, želje in čustva v silne dalje. Kako neznanen in slab si pred njimi, o človek!

★

Dva zelo važna činitelja predstavlja elektrika: moč in svetlobo. A vendar ti je tako vsakdanja in malo v čisljih. O kako malo, poleta, moči in svetlobe je v tvojih mislih.

★

Pošta utripuje, deluje kot živo srce: za vse svoje člene in ude in jih poživlja — za vse zemljane brez razlike...

★

Lepo, slovesno, hrepenenja polno je praznično razpoloženje. Dobimo s pošte še darila, voščila in pozdrave od svojih dragih. Tedaj imamo najlepši praznik.

★

Ko je stiska najhujša, tedaj pride pomoč in rešitev mnogim ravno — s pošte.

Organizacijsko gibanje**OBJAVE DRUŠTVA »DOBROTA«.****Poročilo o občnem zboru.**

Po poročilu odbora »Dobrote«, obsmrtnega podpornega društva poštinih nameščenec v Ljubljani, na občnem zboru, ki se je vršil 24. marca t. l., je v letu 1928 pristopilo k »Dobroti« 258 novih članov, umrlo jih je 24, izstopilo jih je, oziroma izključenih je bilo pa 17 članov. Društvo je štelo konec leta 1928 v skupini A 2639 članov in v skupini B 1250 članov. Podpore je izplačalo v skupini A 100.000 Din, v skupini B 66.000 Din, vsega skupaj 166.000 Din. Pretežna večina članov, t. j. 2248, je bilo poštinih nameščenec, 391 članov pa je bilo iz drugih resorov.

V poslovnem letu 1928 je imela »Dobrota« tele dohodke: na pristopninah 17.996 Din, na prispevkih skupine A 137.190 Din, na prispevkih skupine B 76.840 Din, na obrestih in raznih dohodkih 15.630,56 Din, skupaj 247.656,56 Din. Izdatki pa so bili tile: podpore za skupino A 100.000 Din, podpore za skupino B 66.000 Din, upravni stroški in neizterljivi prispevki 13.336,34 Din, preostanek 68.320,22 Din. Društveno imetje znaša 275 tisoč 147,65 Din.

Občni zbor je sklenil, da se letos izjemoma še sprejmejo v skupino B člani skupine A do 55. leta starosti, če se prijavijo do 15. maja 1929 in če doplačajo vse prispevke, ki so jih člani skupine B morali do sedaj plačati. Ti člani pa pridobijo pravico do podpore šele s 1. januarjem 1930. Kesneje se nad 45 let stare osebe pod nobenim pogojem ne bodo sprejemale v skupino B, kakor sploh ne v društvo.

Na občnem zboru je bil v glavnem izvlehen prejšnji odbor, ki se je konstituiral takole: Miroslav Matjašič (predsednik), Anton Engelman (podpredsednik), Josip Kavš (blagajnik), Iva Črnjačeva (tajnica), Martin Ban, Vinko Slamič, Viktor Tréven, Franc Jurman,

(odborniki). Za pregledovalca računov sta bila izvoljena Ivan Korun in Franc Ferjančič.

Umrli so od »Dobrote«:

v letu 1928 tile člani:

19. I. 1928 Ljudevit Joseck v Mariboru (skupina A), 31. I. Marija Gmeiner v Ljubljani (A), 4. II. Uršula Dvoršak v Ljubljani (A), 24. V. Ivan Sdolšek v Mariboru (A), 11. VI. Andrej Drevenšek v Ptuj (A), 3. VII. Elizabeta Ocepek v Mariboru (A in B), 29. VIII. Jurica Podgornik v Mariboru (A in B), 6. VIII. Evg. Cuderman v Ljubljani (A in B), 18. VIII. Minka Govekar v Ljubljani (A), 2. IX. Alôzija Zorjan v Ptuj (A in B), 4. IX. Antonija Keuc v Mariboru (A in B), 26. IX. Marija Nesman v Ljubljani (A), 5. X. Marija Mehle v Ljubljani (A), 10. X. Franc Mihelčič v Planini pri Rakeku (A in B), 23. X. Alôzija Malenšek v Ljubljani (A), 24. X. Rudolf Jurkovič v Mariboru (A), 27. X. Ladislav Vončina v Kozjem (A in B), 4. XI. Jožica Klemenčič v Ljubljani (A in B), 12. XI. Anton Hrovat v Mariboru (A in B), 20. XI. Ana Delea v Celju (A in B), 6. XII. Marija Gruber v Celju (A in B), 22. XII. Franc Šimenc v Ljubljani (A in B), skupaj 22 članov, od skupine B 12.

V letu 1929 pa so umrli doslej tile:

31. XII. 1928 Josip Čeh v Ljubljani (A in B), 13. I. 1929 Martin Lah na Jesenicah na Gorenjskem (A), 17. I. Matko Röthl v Ljubljani (A in B), 25. XII. Karolina Matajecz v Ljubljani (A), 22. I. Josip Bandel v Ljubljani (A in B), 31. I. Franc Rolih v Ljubljani (A), 5. II. Ana Jereb v Ljubljani (A in B), 12. II. Jožefa Vrečko v Celju (A in B), 21. II. Franc Miklavec v Dev. Mariji v Polju (A in B), 26. II. Stanko Švegelj v Kranju (A), 4. III. Anton Salnič v Ljubljani (A in B), 13. III. Darko Matjašič v Ljubljani (A). Vseh skupaj je v letu 1928 in letos umrlo 34 članov, od teh 19 članov skupine B.

Plačevanje prispevkov za skupino B.

V skupini B »Dobrote« je v I. 1928 in letos umrlo skupaj 19 članov. Večina članov pa do sedaj še ni plačala prispevkov za vse smrtne slučaje. Zato vabimo tiste člane, ki so v skupini B in ki plačujejo prispevke po položnicah, da čim prej poravnajo zaostale prispevke. Plačati jim je treba za vsak še neplačani smrtni slučaj po 5 Din. Posameznim članom bo odbor še tekom tega meseca razposlal obračun o njihovih vplačilih in o njihovem dolgu, da si bodo na jasnem glede svojih obveznosti.

Onim članom skupine B, katerim se odteguje prispevki od osebnih prejemkov in ki so od 1. julija 1928 do 1. aprila t. l. plačali skupaj že za deset smrtnih slučajev iz skupine B, se bo od 1. maja t. l. odtegoval dvojni mesečni prispevek za skupino B, in sicer toliko časa, da bo njih dolg poravnani in da se pokrijejo tudi novi smrtni slučaj, ki se bodo pojavili morebiti še tekom tega leta.

Podaljšan rok za sprejem v skupino B.

Občni zbor »Dobrote« z dne 24. marca t. l. je sklenil, da se vsi dosedanji člani »Dobrote« od 45. do 55. leta starosti, ki so lani zamudili rok za prijavo v skupino B, izjemoma še sprejmejo v skupino B, če se prijavijo do 15. maja 1929 in če doplačajo vse prispevke od 1. julija 1928 dalje, to je za 19 smrtnih slučajev po 5 Din. Pravico do podpore pa pridobijo taki člani šele s 1. januarjem 1930. Ako bi pred tem dnem umrli, se njih preostalim povrnejo vse pristojbine, plačane za skupino B.

Odbor.**OBJAVE OBLASTNE ORGANIZACIJE.****Iz 16. odborove seje OPO od 2. IV. 1929.**

Ukinjeno poštno ministrstvo. Predsednik se spominja pomembnega dogodka, da se je ukinilo ministrstvo za pošte in brzojav. Razvija svoje nazore o perspektivi, ki jo kaže pridelitev ptt. stroke h gradbenemu mini-

strstvu. V zvezi s tem poroča o splošni situaciji, kar je bilo objavljeno na uvodnem mestu zadnje številke.

Napredovanja v II/2 so padla zaenkrat v vodo. Direkcija je stavila majhen predlog, — kakor smo poročali na tem mestu v »Poštnem glasniku« od 1. aprila t. l. — pa ga je ministrstvo vrnilo, češ, da bodo prejele direkcije poziv, kdaj naj predložijo predloge za napredovanje. Kadar pride ta čas, upamo in prosimo, da bo stavila direkcija obširen predlog tako za II. kakor za III. kategorijo.

Brzojavne tekme. Kakor smo že poročali, je ministrstvo dovolilo virman 10.000 Din, ki je bil namenjen za brzojavne tekme v Sloveniji. Zato je toliko bolj iznenadilo rešenje ministrstva, da ne more dati zaprosene subvencije, ker namerava poštna uprava v kratkem razpisati brzojavne tekme za vsa država. S tem so najbrže tekme v Sloveniji za dogleden čas pokopane. Obširneje izpregovorimo v prihodnji številki v posebnem članku.

Vabilo na jubilejni kongres avstrijskih poštarijev je prejel Savez, ki je razposlal vabila na vse oblastne organizacije. Zastopani bodo delegati skoro vseh evropskih držav. Naša organizacija je odgovorila Savezu, da na svoje stroške ne more odposlati nobenega delegata na Dunaj. Sicer pa stvar še ni odločena.

Podpora. Tov. F. Z. je priznal odbor na predlog podpornega odseka 400 Din podpore.

Za polovično vožnjo pogodbenih poštarijev.

Organizacija se že dalj časa trudi, kako bi dosegla povišanje ugodnosti polovične vožnje na železnicah za upokojece in kako bi priborila pogodbenim poštarijem l. 1926. izgubljene pravice glede železniške polovične vožnje. Kakor znano, imajo upokojece samo trikrat na leto pravico, da se smejo voziti na državnih železnicah proti plačilu polovične voznine. Pogodbeni poštariji pa so imeli do leta 1926 v tem pogledu iste pravice kakor aktivni državni uslužbenci, namreč trajne polovične vozovnice, s pravilnikom iz l. 1926 pa so bili popolnoma ob to ugodnost.

Deputaciji Zveze državnih nameščenec je prometni minister g. dr. Korošec izjavil, da predvideva v novem pravilniku o voznih olajšavah za upokojece, ki so upokojeni s polno službeno dobo ali pa so morali iti zaradi bolezni v pokoj, iste ugodnosti kakor za aktivne nameščence, to je trajne polovične legitimacije. Tako bi bilo to vprašanje za upokojece ugodno rešeno. Skrbi pa nas, da ne bodo v novem pravilniku zopet izpustili naših pogodbenih poštarijev. Zato je poslala organizacija prometnemu ministru g. dr. Korošcu dobro utemeljeno vlogo s prošnjo, da se prizna polovična vožnja na železnicah tudi pogodbenim poštarijem. Upamo, da naša prošnja ne ostane glas vpijočega v puščavi.

OBJAVE ZADRUGE »POŠTNI DOM«.**Darila od prejetih razlik.**

V zadnji številki smo omenili, da smo razposlali kratke okrožnice s prošnjo za prostovoljne prispevke ob priliki izplačila razlik. Tovariši in tovarišice so se v lepem številu odzvali in so nam vrnili podpisane izjave za večje in manjše zneske. Škoda samo, da računski oddelek ni mogel izvršiti nobenih odtegljajev, ker je moral sezname brez vsakih odbitkov vrniti ministrstvu, na kar ni nihče mislil. Pri vseh večjih poštah so zato prevzeli izterjanje naši požrtvovalni zaupniki in so nam na podlagi seznamov prenakazali prostovoljne prispevke. Imena posameznih darovateljev pričnemo objavljati v prihodnji številki. Toliko v vednost vsem, ki so podpisali izjave, da naj se jim odtegne od razlike. Tem se odtegne od plače za ju-nij (večji zneski v dveh obrokih). Kdor se ne strinja, naj sporoči do 1. maja.

Prostovoljni prispevki.

Za prodane bloke smo prejeli še naslednje zneske:

Pošte: Cerknica 240 Din, Bled 2 186 Din, Meža 140 Din, Pristava 60 Din, Marenberg 120 Din ter g. Savelli, Celje, 244 Din. Kot prostovoljni prispevek so poslali: Meden Matija, Ljubljana, 200 Din; Tomšič Fr., Polhovgradec, 50 Din; Šuen Roza, Loče, 50 Din; Bajuk Anastaz, Krmelj, 50 Din; tov. Cvar Mara znesek 100 Din, ki ga je morala plačati g. Franja Švikeršič v sodnem postopanju zaradi žaljenja časti. — Ob priliki občnega zbora Poštnega doma je nabral tov. Martinšek 112 Din. Ob priliki občnega zbora uradnikov poštne hranilnice so prispevali v sklad doma gg. direktor dr. Vidmar 100 Din, šef odseka Treven 100 Din, pt. ur. II/2 Dular 100 Din in šef odseka Lavrič 40 Din. — Lapornik, Laško, ob priliki vštetja kadrskega roka 100 Din in Žnidarič Fr. od določene tajniške nagrade 500 Din.

Vsem, ki so se spomnili naše ustanove ob najrazličnejših prilikah, in vsem, ki so se prijazno odzvali s prispevki, naša iskrena zahvala. Načelstvo.

To in ono.

Prireditve zagrebške obl. organizacije. Bratska zagrebška organizacija je imela dne 5. aprila važno sejo, dne 6. aprila pa zabavo s koncertom v veliki dvorani Hrvatskega Sokola. Na oboje je bila povabljena tudi naša organizacija. Ker je bila na seji razprava o event. skupnem potovanju v Beograd, se je udeležil seje in koncerta tudi predsednik OPO. Na seji so se izmenjale misli in ponovno se ugotovilo brezpogojno bratstvo in sloga, ki vlada v vseh vprašanih med obema sestrami. Rezultat seje je bil, da sta odpotovala 10. aprila predsednik Lalić in blaginjak Levaj v Beograd. Predsednik naše OPO to pot ni šel, zato je pooblastil zagrebško organizacijo, da ga zastopa. — Zabavni večer s koncertom in plesom je krasno izpadel tako v moralnem kakor materialnem pogledu. Prireditve so posetili m. dr. novi direktor — vrlo ljubeznivi g. Tutek, njegov zamenik g. inspektor Briski, kakor še več drugih funkcionarjev direkcije. Bil je lep večer, na katero sta zlasti lahko ponosna pročelnik glasbe tov. Marin Levaj in njen kapelnik g. Bis.

Kongres mednarodne poštne organizacije. Savez je prejel od mednarodne poštne organizacije, ki ima svojo centralo na Dunaju, iskreno vabilo, da se udeleži proslave njene desetletnice, ki se bo vršila ob priliki kongresa dne 23. in 24. aprila t. l. na Dunaju. Naša organizacija je odgo-

vorila, da ne pošlje nobenega delegata. Savez pa je sporočil, da pooblašča v sporazumu z drugimi oblastnimi organizacijami kot delegata Saveza (iz cele države) predsednika ljubljanske obl. organizacije za Dunaj. V trenutku, ko to pišemo, še ni odločeno, ali pojde ali ne.

Avtomobil v poštni službi na Nemškem. Poštni minister namerava uvesti za dostavo pošiljk po vaseh in seliških majhne avtomobile. Dne 1. aprila t. l. se prične vročevanje poštinih pošiljk na 150 avtomobilskih progah. Kolikor se je doslej ugotovilo, bo selska dostava obsegala vsega skupaj 3000 avtomobilskih cest. Kakor rečeno, bodo v rabi večji del majhni avtomobili, ki bodo prinašali pošto tudi v bolj oddaljene kraje. Avtomobili bodo obratovali dvakrat na dan. V ta namen bo poštna uprava ustanovila posebne poštne urade, odkoder bodo vozili avtomobili pošiljke po vaseh. Dostava se bo vršila izprva samo enkrat na dan, a vaščanje bodo tudi osebno lahko dvigali pošiljke. Poštna uprava je tudi sklenila, da bode odprla pošte v vseh vaseh, ki leže ob deželnih cestah. Potemtakem bo na Nemškem selski pismonoša izginil iz poštne službe. Treba pa bo 10.000 uradnikov in služabnikov, med zadnjimi bo najmanj 3000 soferjev. Uradništvo bo pa zaposleno v novih poštinih uradih. Poštna uprava upa, da bo izvršila vse avtomobiliziranje selskih pismonoš v petih letih.

20 **Najcenejše in najboljše manufakturno, konfekcijsko in galanterijsko blago kakor tudi zgotovljene moške obleke kupite pri tvrdki**

Ivan Krošelj

Kette-Murnova c. 15 - Ljubljana
proti nakaznici gosp. zadruga
poštinih nameščencev.

Razširjajte „Poštni Glasnik“!

Tuječ Evgen

LJUBLJANA, Cigaletova ul. št. 1

se priporoča

za prodajo elektrotehn. in tehničnega materiala, žarnic, motorjev, transformatorjev itd.

CIUHA & JESIH, LJUBLJANA

Zaloga vsakovrstnega manufakturnega blaga, zavese, preproge, linoleum, perje, puh, itd.

DOBAVITELJ GOSP. ZADRUGE.

**Manufakturna veletrgovina
FELIKS URBAN, LJUBLJANA**

Sv. Petra cesta št. 1

priporoča svojo veliko zalogo raznovrstnega blaga po nizkih cenah.

Perilno blago za damske in otroške obleke z znamko

„Indanthren“
obdrži barvo v perilu in na solncu. Dobi se pri

A.&E. Skaberne

Električne inštalacije:

Električna razsvetljava, telefonske centrale, hišni telefoni in zvonci

Koncesionirano elektrotehnično podjetje
IVAN BOGATAJ

Ljubljana, Kongresni trg 19

(Poleg nunske cerkve)

Ček. rač. št. 12.619 Telef. št. 2003

Radio-detektor aparati

Trgovina in zaloga:

Inštalacijski material, motorji, telefonski aparati, moderni lestenci in svetilke

MERCINA IN DRUG

TRGOVINA S PAPIRJEM NA VELIKO
LJUBLJANA, KOLODVORSKA 8.

GLAVNO ZASTOPSTVO IN SAMO-
PRODAJA ZA SLOVENIJO VSEH
IZDELKOV TOVARNE ZA DOKU-
— MENTNI IN KARTNI PAPIR —

BRATJE PIATNIK, RATEČE.